

Lovfesting av soknediakonstillinger

Lovfesting av soknediakonstillinger har vært drøftet på vårmøtet.

Der kirken ikke fungerer diakonalt i den kristne omsorg for hele mennesket, svikter den både innad i realiseringen av det kristne fellesskap og den svikter utad i kristent vitnesbyrd om ansvar for nesten. (NOU 1979/15 Diakonitjeneste i lokalsammenfunnet). Skal kirkens lemmer enkeltvis og i fellesskap kunne leve etter og praktisere det diakonale oppdrag Jesus har gitt til sine etterfølgere, bør det i hver menighet finnes veiledere som både selv er kvalifiserte for å utøve en del av diakoniens mange oppgaver og som dertil er utrustet til å inspirere og engasjere, planlegge/lære opp, støtte og følge opp de frivillige diakonale medarbeiderne i menigheten. En viktig side er å kunne være feltarbeidere og kontaktpersoner mellom folk i menighetene og det offentlige sosiale nettverk og hjelpeapparat. Oppdraget er så omfattende både organisasjonsmessig og økonomisk, at diakonitjenesten må inn i lovfestede, ordnede former for å kunne fungere etter sin hensikt. Dette har Bispemøtet tatt opp for 15 år siden (1969) i en henvendelse til Departementet, hvor det heter:

«Bispemøtet henstiller til departementet å ta skritt til å få opprettet lovfestede diakonstillinger. Det gjelder diakonale hovedstillinger i menigheten med selvstendig arbeidsområde, som

forutsettes fastlagt i instruks for stillingen.»

En rekke begrunnede henstillinger til KUD fra såvel Bispedømmerådernes Fellesråd/Kirkerådet, Bispedømmerådernes Fellesmøte, Diakonirådet, bispedømmeråd og yrkesorganisasjoner, har fulgt i årenes løp. Både Odelstingsproposisjoner, NOU-utredninger og Stortingsmeldinger har klart understreket kirkens diakonale oppdrag. Et meget viktig resultat er opprettelse av diakonikonsulentstillinger på bispedømmeplan i alle bispedømmer. Men en lovfestet diakonitjeneste på lokalplanet har hittil latt vente på seg.

Bispemøtet vil gi sin fulle tilslutning til Kirkerådets henvendelse av 20.01.84 til KUD om lovfesting av soknediakonstillinger. Den diakonale tjeneste har hørt til kirkens oppdrag fra kirkens grunnleggelse av.

Bispemøtet vil peke på noen viktige punkter i denne sammenheng:

1. Prinsipielt har Stortinget fastslått diakonitjenesten som en nødvendig tjenestekategori i kirken ved opprettelsen av diakonikonsulentstillingene. Soknediakonstillingen er her det naturlige neste skritt.

2. Kirken har i over 100 år hatt menighetsdiakonale stillinger av forskjellig art, som har ventet på den offentlige godkjenning av status som en lovfesting av stillingen betyr. En slik formell anerkjennelse gir en legiti-

mitet til tjenesten som stiller den på linje med lovfestede kateket- og prestestillinger, og gir et tryggere grunnlag for rekrutteringen.

3. For Kirkelovutvalgets arbeid med stillingsstrukturen i kirken burde det være av vesentlig betydning at også soknediakonstillingenes plassering er klarlagt i forhold til regelverket. Den kirkelige tilrettelegging av tjenesten, slik den er fremstilt gjennom veiledningen «Tjenester og stillinger» (Kirkerådet 1984) kunne danne et grunnlag.

4. En lovfesting av soknediakonstillingene må ansees som en selvstendig sak, helt uavhengig av når og hvilken takt det måtte bli mulig av budsjettmessige grunner å opprette stillinger.

5. Den erfaring som gjennom 100 år er innvunnet for en rammestruktur for tjenesten, skulle kunne gi tilstrekkelig grunnlag for en tjenestebeskrivelse (kfr. «Tjenester og stillinger»). De forsøk som det er bevilget til av KUD og Sosialdepartementet, vil gi meget verdifullt erfaringsmateriale for strukturering av de forskjellige lokale typer av soknediakonstillinger. Men dette materiale er ikke nødvendig for lovfesting av selve stillingen.

Bispemøtet vil be Departementet om, ut fra det forarbeid som foreligger, å innby Stortinget til å fatte vedtak om opprettelse av lovfestede soknediakonstillinger i Den norske kirke, helst i løpet av innværende år.

Diakonvigsler i Sør-Hålogaland

Fra venstre Johan Stien, Ø. Haugli, Jo Volle, biskop Grønningsæter, Janne Grønningsæter og Abel Gundersen.

Domkirken menighet

Diakon Kjetil Marvin Opdal tiltrådte soknediakonstillingen i Domkirken menighet i Bodø i fjor høst. Søndag 9. oktober under høymessen ble han vigslet til diakon av domprost Jørgen A. Rostrup.

Domprostens vigslingstale var knyttet til Apg. 6,3 og 5. Han understreket at den første diakonvigsling er viktig for at vi kan få det rette innhold av denne vigslingdagen. Han ønsket Kjetil Opdal velkommen til Domkirken menighet og hilste med Salme 100 v. 2. Tjen Herren med glede.

Følgende medvirket under handlingen: Hans Lauvstad, Rolf Aune Arntsen og Abel Gundersen.

Domkirken menighet i Bodø har lang tradisjon med tilsatte

diakonisser, menighetssykepleiere og nå diakoner. Dette er forøvrig andre soknediakon som vigsles i Domkirken og kirken var meget godt besøkt.

Kjetil Marvin Opdal kommer fra Sørvik, Sandtorg menighet ved Harstad. Han er utdannet diakon fra Det norske Diakonhjem våren 1983 og dette er hans første stilling etter utdannelsen.

Hemnes første soknediakon vigslet og innsatt

Jo Volle har tiltrådt den nyopprettede soknediakonstillingen i Hemnes prestegjeld.

Søndag 22. januar under høymessen i Hemnes kirke, ble han vigslet til diakon av biskop Fredrik Grønningsæter og innsatt i tjenesten.

Vigslingstalen var knyttet til Jer. 17,14. «Leg meg, Herre, så

blir jeg lagt, frels meg du, så blir jeg frelst for du er min lovsang». Biskopen sa bl.a. «Dette skriftord viser oss tydelig diakoniens to hovedanliggender: legedom og frelse. Tilsammen uttrykker de omsorgen for det hele menneske.»

Forøvrig medvirket sokneprest Ø. Haugli, menighetsrådsformann Johan Stien, diakonisse Janne Grønningsæter og diakonikonsulent Abel Gundersen under vigslingshandlingen.

Hemnes kirke var godt besøkt og ved velkomstfesten like etter var menighetshuset fullsatt.

Korgen og Bleikvassli menigheter var også representert og mange nyttet anledningen til å ønske Jo og Aud Volle og de to guttene deres velkommen til Hemnes.

A.Gu